

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj) a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobkyně: **A. S.**, zastoupená Mgr. Alenou Holubkovou, advokátkou, sídlem Revoluční 762/13, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 15. června 2015, č. j. MV-41412-3/SO-2015, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. listopadu 2018, č. j. 10 A 119/2015 - 45,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím označeným v záhlaví potvrdila žalovaná usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 18. září 2014, č. j. OAM-36781-6/DP-2014, kterým bylo zastaveno řízení o žádosti žalobkyně o povolení k dlouhodobému pobytu. Žalobu proti rozhodnutí žalované zamítl Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) v záhlaví označeným rozsudkem.

[2] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) podala proti rozsudku městského soudu včas kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku.

[3] Jelikož stěžovatelka společně s podáním kasační stížnosti nezaplatila soudní poplatek za řízení, vyzval ji Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 28. prosince 2018, č. j. 6 Azs 374/2018 - 8, ke splnění této povinnosti, stanovil jí k tomu lhůtu patnácti dnů a zároveň ji poučil o zákonem předvídaných následcích nevyhovění této výzvě.

[4] Uvedené usnesení bylo zástupkyni stěžovatelky doručeno a nabylo právní moci dne 3. ledna 2019, patnáctidenní lhůta pro vyhovění výzvě k zaplacení soudního poplatku uplynula dne 18. ledna 2019, aniž by stěžovatelka soudní poplatek zaplatila.

[5] Podle § 9 odst. 1 věty druhé a třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, soud po marném uplynutí lhůty určené k zaplacení soudního poplatku řízení zastaví. Z výše uvedených skutečností je zřejmé, že předpoklady pro postup podle citovaného ustanovení jsou v této věci splněny. Nejvyšší správní soud proto řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c), aplikovaného na základě § 120 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zastavil.

[6] Zastavením řízení o kasační stížnosti se stal návrh na přiznání odkladného účinku bezpředmětným.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 soudního řádu správního, podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **není** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 23. ledna 2019

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu